

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση T-689/13, *Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής*

(Υπόθεση C-691/15 P)

(2016/C 106/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. J. Loewenthal, K. Talabér-Ritz)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai eifcarbon GmbH, Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA), GrafTech Iberica, SL

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση T-689/13, *Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής*, EU:T:2015:767·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει τον κανονισμό (ΕΕ) 944/2013⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο.

Η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσης.

Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει βάσει των άρθρων 36 και 53, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Στην προσβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον χρησιμοποιώντας την αθροιστική μέθοδο για την ταξινόμηση της ουσίας πίσσα λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας (CTPHΤ) βάσει των συστατικών της για τους σκοπούς της ταξινόμησης επικινδυνότητας, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να λαμβάνει υπόψη όλους τους κρίσιμους παράγοντες και όλες τις σχετικές περιστάσεις και να εκτιμήσει, έτσι, την αναλογία των συστατικών αυτών στην CTPHT και τα χημικά τους αποτελέσματα, ιδίως τη χαμηλή συνολική διαλυτότητα της CTPHT. Δεν είναι, όμως, σαφές από την προσβαλλόμενη απόφαση αν το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει τον επίδικο κανονισμό για τον ανωτέρω λόγο επειδή η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε την αθροιστική μέθοδο για τους σκοπούς της ταξινόμησης και θα έπρεπε να έχει εφαρμόσει διαφορετική μέθοδο ή επειδή η Επιτροπή εφάρμοσε πλημμελώς τη μέθοδο αυτή.

Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τον κανονισμό CLP καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως προβαίνοντας στην εν λόγω ταξινόμηση χωρίς να λάβει υπόψη τη συνολική διαλυτότητα της CTPHT. Το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού στηρίζεται στην υπόθεση ότι το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει τον επίδικο κανονισμό επειδή έκρινε ότι η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε την αθροιστική μέθοδο για να περιλάβει την CTPHT στις ουσίες που είναι επικίνδυνες για το υδάτινο περιβάλλον, περίπτωση στην οποία το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τον κανονισμό CLP, καθώς τα διαθέσιμα δεδομένα για τον CTPHT θεωρήθηκαν ακατάλληλα για την ταξινόμηση της ουσίας ευθέως βάσει του κανονισμού CLP. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με το ότι δεν μπορούσαν να εφαρμοστούν αρχές παρεκβολής, υποχρέωνε την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει στην περίπτωση αυτή την αθροιστική μέθοδο. Το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού στηρίζεται στην υπόθεση ότι το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει τον επίδικο κανονισμό γιατί έκρινε ότι η Επιτροπή εφάρμοσε πλημμελώς την αθροιστική μέθοδο, περίπτωση στην οποία το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τον κανονισμό CLP, καθώς ο κανονισμός αυτός δεν απαιτεί κατά την εφαρμογή της εν λόγω μεθόδου να εξεταστεί η συνολική διαλυτότητα της ουσίας.

Τρίτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δικαίωμα της Ένωσης λόγω υπερβάσεως των ορίων ελέγχου της νομιμότητας του επίδικου κανονισμού και ότι παραμόρφωσε τα στοιχεία βάσει των οποίων εκδόθηκε ο κανονισμός αυτός.

⁽¹⁾ ΕΕ L 261, σ. 5.